



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Рев 3122/05**  
**20.12.2006. година**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Надежде Радевић, Слободана Спасића, Љиљане Ивковић-Јовановић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца ЈП "АА" и Републике Србије, чији је законски заступник РЈП, Одељење у Новом Саду, против туженог "ББ", кога заступа БА, адвокат из Сремске Митровице ради предаје просторија и исељења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж.бр. 544/05 од 04.08.2005. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2006. године донео је

## **П Р Е С У Д У**

Ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж.бр. 544/05 од 04.08.2005. године ОДБИЈА СЕ, као неоснована.

## **О б р а з л о ж е њ е**

Пресудом Општинског суда у Сремској Митровици П бр. 394/03 од 20.09.2004. године обавезан је тужени да тужиоцима преда у посед део непокретности која је уписана у ЗКУЛ бр. аа КО ВВ и то део зграде саграђен на к.п.бр. вв у површини од 0.05.39 хектара, у ул. ГГ, у чијем поседу је тужени и користи на спрату ове зграде део лево од улазног ходника, укупне површине 183,95м<sup>2</sup>, који се састоји од пет канцеларија, кафе-кухиње, ходника и санитарног чвора, као и да се са свим лицима и стварима исели из тих просторија.

Ставом другим изреке тужени је обавезан да првотужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 20.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Гж.бр. 544/05 од 04.08.2005. године жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против наведене другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужилац ЈП "АА" је доставио одговор на ревизију, којим је у целости оспорио ревизијске наводе.

Врховни суд је испитао правилност побијане пресуде на основу члана 386. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Такође нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се указује у ревизији, јер судија који је учествовао у доношењу побијане пресуде није решењем суда био изузет, нити је према члану 71. став 1. тачка 5. ЗПП морао бити изузет, пошто није суделовао у доношењу првостепене пресуде. Околност што је поменути судија донео ранију одлуку првостепеног суда у овој парници, која је касније укинута, и након тога, у поновном поступку, одржао неколико рочишта, али није и донео првостепену пресуду, није разлог за његово изузеће сагласно цитираним законским одредбама.

Другостепени суд је оценио све жалбене наводе који су од одлучног значаја, па су ревизијски разлози о постојању битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом из члана 354. став 1., у вези члана 375. ЗПП, неосновани.

Према утврђеном чињеничном стању, зграда у којој се налазе предметне пословне просторије по земљишно-књижном стању водила се као друштвена својина, а сада је државна својина, власништво Републике Србије, док је носилац права коришћења "АА". Тужени ове пословне просторије користи без ваљаног правног основа.

Код таквог стања ствари, правилно је нижестепеним пресудама тужени обавезан да се из истих исели и преда их тужиоцима.

Неприхватљив је став туженог да он има право коришћења ових просторија на основу одлуке збора радника Радне заједнице заједничке службе "АА" од 21.03.1977. године. Наведену одлуку странке нису

презентирале у досадашњем току поступка. гена садржина наведена је писму АА упућеном 20.03.1977. године Здруженом шумско-индустријском предузећу "АА" у ДД и према истој одобрен је пренос права коришћења, између осталог и на овим пословним просторијама, као друштвеној својини, без накнаде, са "ДД" на "АА". Истом одлуком предвиђено је закључивање уговора између "АА" и Радне заједнице Служба заједничких послова, здруженог предузећа с друге стране, којим ће се детаљно регулисати овај пренос права коришћења. Међутим, до закључења наведеног уговора није дошло.

У члану 5. Закона о промету непокретности, тада важећем ("Службени гласник СРС" бр. 15/74) предвиђено је да носиоци права коришћења на непокретности у друштвеној својини могу правним послом уз накнаду и без накнаде стицати, отуђивати и преносити непокретности под условима одређеним законом, док је у члану 10. предвиђено да уговор на основу кога се преноси право коришћења или право својине на непокретности мора бити сачињен у писменом облику, а потписи уговарача оверени код суда. Уговор који није закључен на наведени начин не производи правно дејство, уколико законом није другачије одређено.

У конкретном случају, будући да није закључен уговор о преносу права коришћења на законом прописан начин, одлука којом се одобрава пренос права коришћења непокретности у друштвеној својини без накнаде на друго друштвено правно лице, није ваљан правни основ за такав промет.

Поред тога, тада важећим Законом о удруженом раду било је предвиђено да радна заједница у оквиру радне организације или сложене организације удруженог рада није могла слободно располагати друштвеним средствима, која је користила самостално, већ је право располагања имала РО или СОУР у чијем саставу се налази та радна заједница, што указује да збор радника "АА" није ни био овлашћен за доношење одлуке о преносу права коришћења.

Следи да и у ситуацији да је извесно да је тужени правни следбеник "ДД", наведена одлука ни у ком случају није ваљан правни основ за пренос права коришћења непокретности у друштвеној својини на неодређено време, без или са накнадом све једно, а на постојање неког другог основа за коришћење предметних просторија тужени није указао.

Имајући у виду предње, нижестепене одлуке су у складу са одредбама члана 37. Закона о основама својинско-правних односа, па су ревизијски разлози о погрешној примени материјалног права неосновани.

Стога је Врховни суд применом члана 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Одредбе раније важећег Закона о парничном поступку примењене су на основу члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04).

Председник већа - судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн